

Weerwolf Pollux-Flat

Bewoners, daaronder kwetsbare senioren,
weren zich tegen '*lustduivel-spelen*'
van functionarissen van Vidomes.

Verslag

over het gesprek op 2-3-2017 tussen

Vidomes: mevrouw D..... (D), heer Sch..... (S)

en Weerwolf Pollux-Flat (W): de heer Niessen (N), woordvoerder, en de heer V.
De hoofdpersoon en hoofdbeschuldigde wegens niet oplossen van technische overlast (slopend pompenlawaai etc), de huismeester Patrick B..... (B), wiens vreemd gedrag de Weerwolf lustduivel-spelen noemt, was niet verschenen, ondanks meervoudige uitnodiging.

De heer Niessen begon het gesprek met
<Nu, mevrouw, Dirkzwager, wat hebt u ons te zeggen?>
en luisterde. Wetenschappers luisteren eerst, **tevorens ze iets zeggen.**

D probeerde uit te leggen, dat het hier niet over technische dingen ging, maar alleen over het 'onacceptabel' gedrag van N, die de eerlijke en volgezonde huismeester B met niet veroorloofde woorden zou bekritisieren. Over de aanval **op B** dus, **en niet over de aanvallen van B op kwetsbare senioren, niet over het spel van B met levens, met hersenbeschadiging door lawaai (hersenbloeding, dementie, plots onzelfstandig worden of dood in meerdere gevallen)** als gevolg. <Pompenlawaai is een technische zaak>, zei mevrouw D, <dus geen thema van dit gesprek.> D probeerde de zaak op een heel kunstmatige manier om te draaien. Ze probeerde, tuinhekken om N te zetten en hem daarin aan te vallen, terwijl N de tuinhekken altijd weer wegveegde met de argumentatie: <Mijn woorden over de huismeester hebben te maken met zijn omgang met techniek en pompen, zijn inzet van pompen achter gesloten deuren als wapens tegen de senioren, tegen hun hersenen. <Dat kan men niet lostornen!> zei N. Maar D hield vol.

Het werd dus een woordengevecht met als resultaat de inzicht aan de kant van W, dat Vidomes (D en S) de zonder twijfel zwaar zieke huismeester wil beschermen en de dodelijk lustspelen wil laten doorgaan.

De gewenste rubberring, passend bij het vreemde rubberringverhaal van D in haar brief 23-2-2017, en het adres van de doorgeknalde Vidomes-lustduivelmanager van toen, Griegstraat 8, had D niet mee gebracht. Daarover wilde ze niet praten. Deze ziekte was nog altijd een geheimzaak bij Vidomes. En de rubberring was technisch. Dus wegschuiven. Na maanden van onopgeloste technische problemen, die ons kwetsbare senioren op de nagels branden, waren wij niet voor een oplossing daarvan samen gekomen, stelde zij, maar voor iets anders: de aanval op N. Wij waren verbaasd.

N reageerde: <De **Weer**wolf doet alleen dingen in de grenzen van de wetten. Wij mogen niets onevenredigs doen. Onze acties zijn evenredig.> <Nee! U mag de huismeester geen lustduivel noemen!> N: <Dat mogen wij wel. Omdat hij met levens speelt en ik en anderen zijn lustreactie op schade hebben gezien, zijn flakkerende mondhoeken en soms zijn brede grijns, van een oor tot het andere, het echte duivelsgrijns, mogen wij hem lustduivel noemen, Dat is evenredig. **Wij kwetsbare senioren hebben heel weinig middelen, om ons tegen de arglist van hem te weren.** Onze geweldloze reactie met beschrijvende woorden is evenredig. En effectief: het heeft al gewerkt. Hij is niet meer houdbaar in onze flat, waar iedereen hem nu kritisch op de vingers kijkt. Daarom was Vidomes gedwongen, hem te verplaatsen. Met brief van 23-2-2017 aan alle bewoners kondigt Vidomes aan, dat huismeester Boersen per 1.4. vertrekt. Dat zien wij als eerste overwinning. Zonder inzet van het woord-wapen 'lustduivel' zou dit niet gelukt zijn. Benutting van dit beschrijvende woord is evenredig! En dus wettig.> S schuchter: <Nee. Dat mag niet> Het bleef een verschil van mening. N legde de Weerwolf-poster DeC-Test op tafel. N: < Wij hebben geen twijfel, dat B zwaar ziek is. Als u twijfel hebt, kunt u hem met slimme techniek testen. Met smart technologie, Met de DeC-Test. Kijk hier! Wilt u dit doen?> S en D: <Nee! Nee!> Vol afschuw keken beiden op de poster, en N had de indruk, twee mensen te zien, die achter de poster de duivel persoonlijk zagen. Ze schrikten. Een echte gevaar, met die ze niet konden omgaan, die hun hele groep kan ontmantelen. Dat wilden zij niet. Nee! N: <De beste test, die er bestaat! > <Nee! Nee!> <Waarom niet?> vroeg N. S en D: <Nee! Nee!> Zij waren niet eens in staat, een zinvolle antwoord te geven. Zo goed zat de schrik er in. N herhaalde:

<Waarom niet?> <Nee! Nee!> klonk het. Nee als antwoord op een waarom-vraag! Vol afschuw schoof D het papier met de hand weg. <Nee!>

D en S waren niet van de techniek en wilden niet over techniek praten. Thema 2 van het gesprek was dan wel technisch. Hoogtechnisch zelfs. D en S stelden, via hun hoogtechnische cameras in de hal van Pollux te hebben gevonden, dat N de 200 bewoners van de woontoren in de kou had gezet, meerdere keren. **Sabotage met voorbedachte raad**, voegden ze bij. Redenering: N ging (zoals vele bewoners) bijna iedere dag met altpapier of een zakje afval in de containerruimte en weer uit. Achter die

deur, waar de camera niet kan kijken, zou hij, en niemand anders, een hendel hebben omgelegd, zodat de gastoevoer werd afgesloten en de verwarming uitviel. <Precies op die tijd was u aanwezig!> zei S, een lange boos blikkende man. **N vroeg <Wat betekent precies? Welke tijdspan?> S bleef stom, zoals betrapt. N herhaalde: <Wat betekent precies? Wilt u mij dat zeggen?> S:<Nee!> Opvallend: hij zei nee!** N: <Na afsluiting van het gas duurt het tenminste 1 uur, totdat een woning koud wordt, omdat de massieve wanden nog warm zijn. Daarom kan men achteraf niet precies vaststellen, wanneer een hendel werd omgelegd. Daarom weigert u, nu toe te geven, dat u speculeert. Daarom blijft u stom. Wilt niet zeggen, wat `precies` betekent. Zonder directe observatie kan men het niet zeggen. Veel theater. Veel geruchten. Hoeveel mensen zijn in een uur voor het koud worden van sommige woningen de containerruimte in en uit gegaan? Voor mij en na mij? Kunt u mij dit zeggen? Kan ik de beelden zien?> **S: <Nee. Die krijgt u niet!**

> N: <Oh ... Ik werd beschuldigd, **van een onbetrouwbare partij** beschuldigd, en mag de `bewijzen` niet eens zien. **Is er iets mis met de beelden?**> D en S zwijgen. N legt het al bekende papier <Wie was de dader? Krimi in de Pollux.flat> op tafel. N: <De dader van de incidenten 5 en 1 is vrijwel zeker ook de dader van de incidenten 2, 3 en 4 daartussen. Incident 5 is het open breken van het dicht geschroefde kastje. Heb ik met 77 nog zo veel kracht, om zo vele zo lange schroeven te kunnen uitbreken, mevrouw Dirkzwager? > **D: <Nee!>** N: <Dus, dat ziet u ook! Dat kan ik niet geweest zin! Wie dan? Daar heeft de krimi maar een antwoord op: de huismeester. En dan was hij ook de dader van 2, 3 en 4. De dader van 1 was hij zeker. Want de huismeester werd gezien, toen hij de deur van het kastje verwijderde, zonder verstandige reden. Betrapt! Hij valt ons aan, met pompenlawaai, ik kom met een tegenaanval, open kritiek op hem, nu komt hij met een **tegentegenaanval**. Maar hij is niet slim. Hebt u mijn brief gelezen? > D: <**Alleen de helft, en heel snel**> N: <Er is een **2. deur** in de containerruimte, naar de tuin toe!> **D verbaasd_ <Een 2. deur?>** N: <die deur kan hij benut hebben, met of zonder helper, een ander poetsen bakkende volwassen-kind, een ander lustduivelje. Zo komen ze niet op de camera en kunnen het gas afsluiten. En mij de schuld geven. Lees mijn brief helemaal door, hoe ze het kunnen gedaan hebben!> Dapper hield S vol: <Wij sturen u een factuur voor de schade.> N: <Voegt u dan ook sluitende bewijzen bij?>

D verraste N dan met thema 3: <U wordt van andere bewoners als intimidierend ervaren> N: <Dat hoor ik de eerste keer. Door wie dan?> D: <Dat mag ik niet zeggen! Wie ervaart u uwzelf dan?> N: <Ik ben een rustige wetenschapper, die iets voor de maatschappij doet. Ik ben bezig met brandende problemen van de maatschappij. Ook, maar niet alleen, met het probleem van de poetsen backkende volwassen-kinderen met een erfelijke ontwikkelingsstoring in hun hoofd, met de lustduivels, met hun verspreiding (hoe veel zijn het, die man niet ziet?), met hun technieken, zich te camoufleren en met hun technieken, zich als groep te verdedigen, wanneer ze opvallen> D: <Ah, zo ziet u zich!>

Het gesprek werd beëindigd.

Tijdens het opstaan vraagt N:

<U houd dus daaraan vast, dat de huismeester Boersen normal en gezond is? >

D en S uit een mond: <Ja!>

N: <U houd alzo daaraan vast, dat in Vidomes geen lustduivel-groep zit? >

D en S uit een mond, N niet aankijkend, naar binnen kijkend: <Ja!>

Hun lichaamstaal zei precies het tegendeel.

Dan allen weg van tafel, staand. D en V bespreken sacht iets.

S vraagt N sacht en decent: <Hebt u familie, die u soms bezoekt?> N: <Ja, zonen tussen 30 en 40, heel intelligente en krachtige mensen. Wij bellen, en zij komen op bezoek.> S: <Waar wonen ze?> N: <3 in Duitsland. En een in Nederland.>

Dit aftasten met persoonlijke vragen is een teken, dat de lustduivel-groep naar zwakke plekken van een opponent zoekt, om hem daar aan te vallen en uit te schakelen. Senioren over 75 zonder bescherming door familie vallen zij vaak met psychiatrie-argumenten aan. Zij hebben bedriegende psychiaters in hun wespennest, die valse attesten schrijven. Hooggevaarlijk. De weerwolf heeft ervaring.

Dan een laatste bodschap. N tegenover allen staand: <Ik vind het jammer, dat wij nu via de kranten, radio en TV met Vidomes moeten communiceren. Daar zult u beelden van mij zien, met deze krachtige gehoorbescherming in mijn woonkamer zittend, om mij, een kwetsbare senior van 77, tegen de hersen-slopende pompenschokgolven van Vidomes te beschermen. Vidomes is een halfopenlijke Corporatie. Zij behoort ons allen. Als daar een gecamoufleerde lustduivel-groep de macht veroverd heeft en de wooncomplexen met bewoners als speeltuin voor zieke lustduivel-spelen benut, de bewoners duivelse poetsen bakt, zoals het vroeger in Vestia gebeurde, opgedekt door Zembla-TV, dan moeten wij burgers maatregelen nemen, de zieke groep ontmantelen en normale toestanden herstellen, Dat is onze verantwoording. De Weerwolf is actief. De Weerwolf bijt met wetenschap.>

Dat werd door D en S zwijgend ter kennis genomen.

Met een vriendelijke groet gingen N en V dan terug naar de Pollux-Flat. Naast de rode deur rechts van de liften voor de woning van N stopten ze nog even, stelden beiden vast, dat de pompenslagen de-bong de-bong achter de dichte deur duidelijk te horen waren en de wand van de woning van N lieten trillen, gingen dan een verdieping hoger, naar de rode deur daar en luisterden, Hetzelfde. Achter de trillende woningswand rechts was de senior Bridgewater met een hersenbloeding omgevallen, onherstelbaar beschadigd.

N en V stelden overeenstemmend vast, dat de poetsen bakkende groep in Vidomes gevaarlijk is. Hersenzieke volwassen-kinderen kennen geen normale normen, zijn onberekenbaar. Dus moet de Weerwolf goed opletten. Alle Weerwolf-leden moeten eng contact houden. N heeft op 3.3. jl met zijn zonen gebeld. Die komen op bezoek.

De volgende actiepoint is de rode deur op slot en de lawaai-duivel, die daarachter schuil gaat, tot zwijgen brengen. Technisch is dat eenvoudig. Dat zetten wij door.

Meer lezen:

[resultaten-voor-bewoners-weerwolf-acties](#)

[nieuwe-huismeester-gesprek-met-hem](#)

[www.veiligheid.jaaaa.net](#)

[www.veilig-wonen.jaaaa.net](#)

○ ..... [een-eerlijk-aanbod.jaaaa.net](#) ..... ○

[www.wie-is-de-dader.jaaaa.net](#)

[www.krimi-in-de-pollux-flat.jaaaa.net](#)

[www.verslag-gesprek-weerwolf-met-vidomes.jaaaa.net](#)

[wetenschappelijke verklaring: hoe worden zij, wat zij zijn: lustmoordenaren](#)